

Язъ малкомъ щж въздышамъ
 Какъ Яфриканскій рогъ,
 Сълзы щж рони-ж тайно
 Щж саждъ твой до гробъ.
 Вднико утѣшенъе
 Ще въде зарадъ менъ
 Съ време че ще ма смыслишъ
 Да съмъ сега презрѣнъ.

П и с м о.

Ахъ! прости ма, о душице,
 Яко съмъ та огорчилъ.
 Що отвращаши красно лицѣ?
 Що не съмъ ти бече милъ?
 Радостно ма не посрещашъ,
 За любовь ли поманиж? —
 Като че ма не усещашъ
 Та погледвашъ на странж.
 Отъ какъ си сѧ проманила
 И немыслишъ зарадъ менъ,